

Bemærkninger til lovforslaget

Lov om beskattningen af pensionsordninger m.v. er senest ændret ved lov nr. 144 af 13. april 1983 (Rentegodtgørelse og skattefrihed for visse ydelser fra hjælpe- og understøttelsesfonde), jfr. Folketingstidende 1982-83 sp. 4733, sp. 5506, sp. 7569, sp. 7856, tillæg A sp. 2367, tillæg B sp. 1015 og tillæg C sp. 251.

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget går ud på at udvide anbringelsesmulighederne for individuelle pensionsopsparingsordninger (kapitalpension) i pengeinstitutter, således at de opsparede midler i større omfang end nu kan anvendes til erhvervsmæssige investeringer. Forslaget er et led i regeringens samlede planer om at styrke tilførslen af risikovillig kapital til erhvervslivet.

Efter pensionsbeskattningslovens § 12 skal kapitalpensionsmidler indsættes på indlånskonti i et pengeinstitut. Ministeren for skatter og afgifter kan dog fastsætte bestemmelser om, at midlerne tillige kan anbringes i offentligt kursnoterede værdipapirer eller som indskud i investeringsforening. Det er endvidere bestemt, at de i § 14 i lov om tilsyn med pensionskasser fastsatte begrænsninger skal gælde bortset fra reglen om, at højst 1 pct. af kapitalen må anbringes i aktier i et og samme selskab.

Efter bestemmelserne i ministeriet for skatter og afgifters bekendtgørelse nr. 241 af 24. maj 1982 kan kapitalpensionsmidler i øjeblikket anbringes i:

- 1) indeksobligationer, hvori pensionskassamidler kan anbringes i henhold til § 14 i lov om tilsyn med pensionskasser,
- 2) andre obligationer (dog ikke præmieobligationer), hvori midler tilhørende legater under offentlig bestyrelse eller offentligt tilsyn kan anbringes, samt
- 3) aktier eller konvertible obligationer eller som indskud i nærmere angivne investeringsforeninger.

Anbringelse i aktiver som nævnt under 3) er begrænset til 20 pct. af de opsparede midler.

Efter forslaget skal bestemmelserne i pensionsbeskattningslovens § 12 om anbringelse af kapitalpensionsmidler ændres således, at det ikke længere er et krav, at værdipapirer skal være offentligt kursnoterede. Endvidere skal henvisningen til § 14 i lov om tilsyn med pensionskasser udgå.

Lovens henvisning til pensionskasselovens § 14 udelukker, at kapitalpensionsmidler kan anbringes i aktier m.v. ud over den grænse, som gælder for pensionskasser. Denne grænse er for tiden 20 pct. Henvisningen medfører endvidere, at anbringelse af kapitalpensionsmidler begrænses til værdipapirer, der er godkendt som investeringsobjekt for pensionskasser.

Man har ikke fundet det rimeligt, at placeringsmulighederne for kapitalpensionsmidler fortsat skal være afhængig af pensionskasselovens regler. Pensionskasseloven omfattede tidligere alle pensionskasser, men gælder nu kun for firmapensionskasser, efter at en række større pensionskasser, de såkaldte tværgående pensionskasser, er blevet inddraget under loven om forsikringsvirksomhed, jfr. kapitel 22 i lov nr. 630 af 23. december 1980 om forsikringsvirksomhed.

Der er heller ikke offentlige hensyn, der begrunder, at grænserne for anbringelse af kapitalpensionsmidler i risikobetonede aktiver skal være sammenfaldende med grænserne for investering af pensionskassemidler. Kapitalpensionsordninger i pengeinstitutter er oprettet efter aftale mellem en arbejdstager og dennes arbejdsgiver ved indbetalinger fra arbejdsgiveren. Disse ordninger er således individuelle, og det er den enkelte kontohaver, der ved midlernes placering afvejer afkast mod risiko. Der er derfor ikke ved sådanne individuelle ordninger samme behov for at begrænse placeringsmulighederne som for forsikringselskaber og pensionskasser, der administrerer andres pensionsopsparing.

Efter den foreslåede formulering af pensionsbeskattningslovens § 12, nr. 1, udvides muligheden for anbringelse i aktier m.v. fra 20 pct. til 50 pct. af kapitalpensionsmidlerne. Ved fastsættelsen af denne grænse er der også taget hensyn til, at behovet